Na návštěvě u advokátní kanceláře Vepřek Caska Vlachová

Na trhu působí advokátní kancelář Vepřek Caska Vlachová osm let. Za tu dobu si vybudovali poměrně silnou pozici především v oblasti pracovního práva. Skutečnost, že jsou jen malý tým advokátů, pak považují za svoji přednost. Proč, o tom jsme hovořili s Mgr. Alenou Vlachovou, partnerkou této advokátní kanceláře.

Vaše advokátní kancelář působí na trhu od roku 2008, dá se tedy označit za „mladou". Kam jste za těch pár let posunuli?

Naši kancelář jsme založili těsně před vypuknutím globální ekonomické krize, jejímž důsledkem byla všeobecná snaha o úspory nákladů, která u velkého množství klientů vedla ke snižování rozpočtu na externí právní služby. V tomto ohledu tedy byly naše začátky poměrně komplikované, na druhou stranu nám to otevřelo nové možnosti v jedné z oblastí práva, na kterou se specializujeme.

Která oblast to je?

Pracovní právo. Právě v té době totiž zaměstnavatelé poprvé po dlouhých letech začali řešit problematiku propouštění zaměstnanců z organizačních důvodů a po čase pochopili, že dát zaměstnanci platnou výpověď z pracovního poměru není tak snadné, jak by se na první pohled mohlo zdát, a že služby profesionálů jim mohou v důsledku přinést velké úspory. Za 8 let od založení naší advokátní kanceláře jsme získali stabilní klientskou základnu, která se dále rozšiřuje, a věříme, že se na základě dobrých zkušeností klientů s naší prací bude i nadále rozšiřovat.

Tým Vaší advokátní kanceláře není velký…

V současné době pracuje naše advokátní kancelář ve složení 4 advokáti.

Chcete si tuto „komorní" velikost zachovat i do budoucna nebo uvažujete o rozšíření?

Naší naprostou prioritou je vysoká kvalita poskytovaných služeb. Nemyslíme si, že největší znamená i nejlepší. Často je tomu právě naopak. V naší advokátní kanceláři se všichni partneři věnují aktivně poskytování právních služeb a ne pouze business developmentu.

Což konkrétně znamená?

Každodenně já i moji kolegové chodíme na jednání k soudu, sepisujeme smlouvy a memoranda, čteme judikaturu a názory právních teoretiků. Nás baví advokacie a naše práce. Jsme více advokáti, ne manažeři velkých týmů, kde v řadě případů pravá ruka neví, co dělá levá.

A co z toho vyplývá pro Vaše klienty?

Naši klienti díky osobnímu přístupu vždy přesně vědí, kdo na jejich případu pracuje, osobně se s ním znají a mohou mít k němu plnou důvěru. Věříme tomu, že tento přístup našim klientům vyhovuje a klienti vidí, že díky němu dostávají špičkové služby. Rozšíření naší advokátní kanceláře do budoucna se rozhodně nebráníme, ale pouze do té míry, abychom si zachovali tento náš přístup k poskytování právních služeb. Nechceme být a nikdy nebudeme továrna na právní služby.

V soutěži Právnická firma roku 2015 byla Vaše kancelář zařazená mezi ty doporučované v oblasti pracovního práva. Co to pro Vás znamená?

Znamená to pro nás velké ocenění naší práce a důkaz toho, že jsme zvolili správný přístup a že i velmi malá advokátní kancelář se může prosadit mezi „obry", a to díky vysoké kvalitě své práce.

Dá se říci, že dnes již firmy vědí, že pracovní právo není žádnou „Popelkou"?

Jsem o tom přesvědčená. Jak už jsem uváděla, změna přišla s ekonomickými potížemi, kdy podnikatelé museli poprvé řešit propouštění zaměstnanců, namísto jejich přijímání. V současné době již klienti velice dobře chápou důležitost pracovního práva a uvědomují si riziko vysokých nákladů, které jsou spojené se situací, kdy nemají pracovněprávní záležitosti perfektně právně ošetřeny.

O čem dnes pracovní právo vlastně nejvíce je? Čemu se v této oblasti věnujete nejvíce?

Nejčastěji naši klienti řeší otázky nastavení pracovní doby a vnitřních pracovněprávních postupů, dočasné přidělení zaměstnanců a agenturní zaměstnávání, dokumentace používané ve vztahu k zaměstnancům, manažerské smlouvy, problematiku odměňování, vztahy s odbory a problematiku kolektivního vyjednávání. A pak samozřejmě spory, v nichž se zaměstnanci domáhají určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru, nebo peněžitého plnění proti zaměstnavateli (roční bonusy, náhrady za pracovní úraz apod.)

Legislativa se v této oblasti práva neustále mění. Zákoník práce, který máme od roku 2007, byl již téměř čtyřicetkrát novelizován. A nyní je ve Sněmovně další velká novela. Je vůbec reálné, aby to zaměstnavatelé všechno stačili sledovat a přizpůsobovat se tomu?

Neustálé změny legislativy samozřejmě představují problém nejen v oblasti pracovního práva. Vedle měnící se legislativy přispívá k nepředvídatelnosti práva i měnící se judikatura, takže pro nepráviky je téměř nemožné se v právních předpisech rozumně orientovat. Na druhou stranu kdyby právo bylo jednoduché a každému srozumitelné, tak by právníci neměli co jíst (smích).

A co právníci, nekomplikují tak časté změny život i Vám?

Samozřejmě jde o určitý druh komplikace i pro nás, ale my k tomu přistupujeme tak, že prostě s těmito neustálými změnami musíme nějak vypořádat a tato schopnost je součástí naší práce.

Novela zákoníku práce, která nyní čeká na projednávání ve Sněmovně, má přinést celou řadu změn. Zaměstnavatelé si ale stěžují, že jsou spíše k horšímu, že návrh vůbec nereflektuje na problémy, s nimiž se pracovní trh v reále musí potýkat. Jak to vnímáte vy?

S hodnocením zaměstnavatelů nelze než souhlasit. Snaha o regulaci detailů není podle nás ku prospěchu věci. Příkladem může být „home office", který v řadě společností bez problému funguje čistě na smluvním základě v rámci stávající jednoduché úpravy tohoto institutu. Přesto musí být úprava „zpřesněna" tak, že v řadě případů povede ke zrušení či omezení tohoto institutu v praxi, který zaměstnanci nechápou ke svému neprospěchu, ale přesně naopak. Když pak slyšíte zdůvodnění paní ministryně a znáte praxi u zaměstnavatelů, máte pocit, že politici žijí v jiném světě. Novela neřeší problémy praxe, která by spíše přivítala zpružnění zákona a ne jeho další zabetonování.

Jistě se setkáváte i se spory z této oblasti. Čeho se nejčastěji týkají? A jaká řešení svým klientům doporučujete?

Jak už jsem zmiňovala, nejčastěji jde o spory o neplatnost výpovědi z pracovního poměru a o peněžité nároky účastníků pracovněprávního vztahu. Základem posouzení každého případu je důkladná právní analýza věci, ze které pak vyplývá návrh řešení doporučovaného klientovi. Návrh řešení také závisí na tom, jestli je náš klient v pozici zaměstnavatele nebo zaměstnance. Naší strategií nikdy není nutit klienta do soudního sporu, i kdybychom byli přesvědčeni o oprávněnosti jeho nároku. Vždy klientovi na prvním místě doporučujeme maximální snahu o mimosoudní řešení sporu dohodou s protistranou.

Pracovní právo ale není zdaleka jedinou specializací Vaší advokátní kanceláře. Jaké další oblasti práva máte ve svém portfoliu?

Vedle pracovního práva se specializujeme zejména na korporátní právo a litigaci. Díky těmto třem hlavním specializacím jsme schopni klientům nabídnout velmi unikátní propojení právních služeb na vysoké profesionální úrovni v oblastech, které se týkají zásadních aspektů fungování obchodních společností od jejich korporátní struktury, přes postavení zaměstnavatele, až po řešení sporů. To vše samozřejmě doplněno právními službami zahrnujícími smluvní právo, právo nemovitostí, správní právo a další oblasti.

Jaký je vůbec Váš typický klient?

Nemáme „typického klienta", kterého bychom preferovali před ostatními. Našimi klienty jsou velké korporace a skupiny z nejrůznějších oblastí podnikání, od petrochemického průmyslu po leteckou přepravu, společnosti kótované na burze i menší firmy, kde management představuje zároveň vlastníky.

Poskytujeme právní služby i jednotlivcům, ať již jde o nároky z pracovněprávních vztahů, transakce s nemovitostmi, správu majetku, rodinné právo nebo nejrůznější typy soudních sporů.

Všichni klienti od nás dostávají právní služby na stejné špičkové úrovni. Rozdíly mezi uvedenými typy klientů jsou právě spíše v rozdílnosti jejich potřeb a motivací, jejichž správná identifikace nám umožňuje poskytnout každému klientovi služby přesně podle jeho potřeb.

Vy osobně jste hodně známá svými PRO BONO aktivitami. Tedy přesněji tím, že již několik let vytrvale bojujete za mladistvé dlužníky. Jak jste se k tomu vlastně dostala?

K této aktivitě jsem se dostala před několika lety vlastně zcela náhodou, když jsem v jednom časopise četla dopis od ředitelky dětského domova ohledně dluhů dětí na místním poplatku za komunální odpad. Původně jsem se domnívala, že jde o nějaké pochybení úřednika v individuálním případě, ale když jsem se věcí začala zabývat detailně, zjistila jsem, že se jedná o systémový problém způsobený tehdejší úpravou obsaženou v zákoně o místních poplatcích. Později mě oslovily další dětské domovy s tím, že jejich děti čelí desetitisícovým exekucím v důsledku jízdy načerno městskou hromadnou dopravou v době, kdy ještě byly v péči svých biologických rodičů. Protože se tato moje aktivita rozrostla do původně neočekávaných rozměrů, potřebovala jsem ji nějak lépe organizačně zajistit.

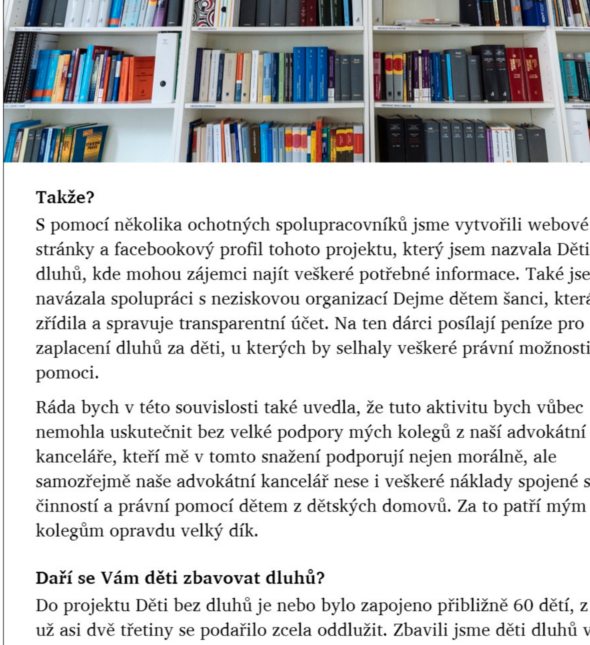

Takže?

S pomocí několika ochotných spolupracovníků jsme vytvořili webové stránky a facebookový profil tohoto projektu, který jsem nazvala Děti bez dluhů, kde mohou zájemci najít veškeré potřebné informace. Také jsem navázala spolupráci s neziskovou organizací Dejme dětem šanci, která zřídila a spravuje transparentní účet. Na ten dárci posílají peníze pro zaplacení dluhů za děti, u kterých by selhaly veškeré právní možnosti pomoci.

Ráda bych v této souvislosti také uvedla, že tuto aktivitu bych vůbec nemohla uskutečnit bez velké podpory mých kolegů z naší advokátní kanceláře, kteří mě v tomto snažení podporují nejen morálně, ale samozřejmě naše advokátní kancelář nese i veškeré náklady spojené s touto činností a právní pomocí dětem z dětských domovů. Za to patří mým kolegům opravdu velký dík.

Daří se Vám děti zbavovat dluhů?

Do projektu Děti bez dluhů je nebo bylo zapojeno přibližně 60 dětí, z nichž už asi dvě třetiny se podařilo zcela oddlužit. Zbavili jsme děti dluhů ve výši téměř milionu korun. Přitom z peněz darovaných dárci jsme zatím použili pouze pár tisíc korun, všechny ostatní dluhy jsme vyřešili buď cestou právních prostředků, nebo dohodou s věřiteli. Další děti momentálně čekají na rozhodnutí soudů nebo jiných orgánů, které většinou trvá řadu měsíců, někdy i roky.

Dnes už je všeobecně známo, že šlo o systémový problém, konkrétně o jednu formulaci v zákoně o místních poplatcích. Připravila jste proto jeho novelu, sháněla podporu a nakonec se po několika letech dostavil úspěch. Jak se Vám to podařilo?

O prosazení této novely jsem se snažila několik let, poprvé již v minulém volebním období, kdy se ji nepodařilo v poslanecké sněmovně prohlasovat. Až po posledních parlamentních volbách a změně složení poslanecké sněmovny se nakonec našla podpora pro novelu zákona o místních poplatcích, která konečně jednoznačně stanovila, že za děti platí poplatky zákonní zástupci. Navíc jsou nyní přímo ze zákona od tohoto místního poplatku osvobozeny osoby umístěné v různých typech ústavních zařízení, a to nejen děti, ale i senioři a osoby se zdravotním postižením. Novela je účinná od letošního roku.

Kam až jste připravena v „boji" za dětské dlužníky jít?

Obecně mohu říci, že jsem vždy připravena využít veškeré prostředky, které mi právní řád poskytuje, abych se pro své klienty domohla ochrany jejich práv. Tuto ochranu mají ze zákona poskytovat dětem jako účastníkům řízení především soudy a orgány veřejné správy.

A v praxi tomu tak není?

V praxi jsem se naopak pravidelně setkala s tím, že jim žádnou ochranu procesních práv neposkytly, a mnohdy nejsou ochotny ji poskytnout ani na základě řádných či mimořádných opravných prostředků, které v řízeních podávám. Pak mi nezbývá než se obracet na Ústavní soud, který již několik ústavních stížností rozhodl ve prospěch mých klientů a rozhodnutí obecných soudů zrušil, a další ústavní stížnosti v obdobných případech ještě na rozhodnutí čekají.

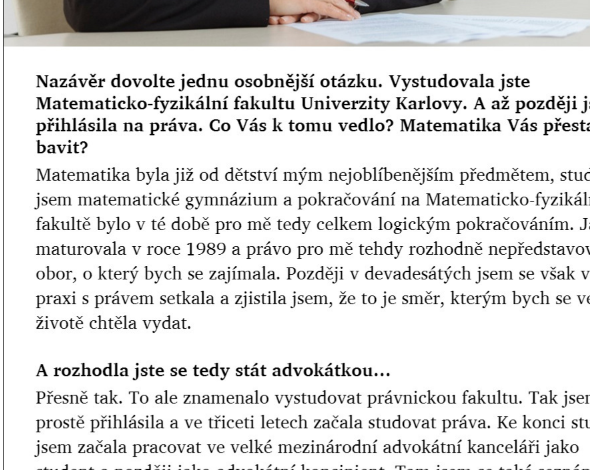

Nazávěr dovolte jednu osobnější otázku. Vystudovala jste Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy. A až později jste se přihlásila na práva. Co Vás k tomu vedlo? Matematika Vás přestala bavit?

Matematika byla již od dětství mým nejoblíbenějším předmětem, studovala jsem matematické gymnázium a pokračování na Matematicko-fyzikální fakultě bylo v té době pro mě tedy celkem logickým pokračováním. Já jsem maturovala v roce 1989 a právo pro mě tehdy rozhodně nepředstavovalo obor, o který bych se zajímala. Později v devadesátých jsem se však ve své praxi s právem setkala a zjistila jsem, že to je směr, kterým bych se ve svém životě chtěla vydat.

A rozhodla jste se tedy stát advokátkou…

Přesně tak. To ale znamenalo vystudovat právnickou fakultu. Tak jsem se prostě přihlásila a ve třiceti letech začala studovat práva. Ke konci studia jsem začala pracovat ve velké mezinárodní advokátní kanceláři jako student a později jako advokátní koncipient. Tam jsem se také seznámila se svými budoucími společníky, a když jsme po pár letech zjistili, že styl práce ve velké advokátní kanceláři nám nevyhovuje, rozhodli jsme se odejít a založit vlastní advokátní kancelář.

Jsou Vám nějak při práci advokátky prospěšné znalosti či zkušenosti z Vašeho původního oboru?

Základem matematiky je logické uvažování a analytické schopnosti. Myslím si, že obojí se velmi dobře uplatní také v právu. Na druhou stranu můj racionální, logický a analytický mozek občas velmi trpí při četbě odůvodnění některých soudních rozhodnutí (smích).

autor: Mgr. Dana Jakešová
foto: Lukáš Bíba

VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ

VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ advokátní kancelář s.r.o.

Husova 242/9
110 00 Praha 1

Tel.: +420 222 220 775
Fax: +420 222 220 804
e-mail: info@vcv.cz